



Фото: Бранко Белић

Драган Драгојловић

Песме

У МОЛИТВАМА

Хвалим тежњу
ка савршенству.
клечим у молитвама.

Боже,
дај један дан без бола,
наду без кајања!

Година се завршава
као и свака друга.
Ниједна илузија
није минула без повратка.
У својим замкама
играће се моје срце
са собом,
и са изгубљеним –
да би научило да прашта.

Боже,
када ова ноћ мине
нек Твоја звона одјекну
кроз овај самотни предео.

ОТАЦ

Отворили смо прозоре на кући,
отворили смо и врата

чекајући оца; велики паук
увијао је у мрежу
младо јутарње сунце;

из сата у сат дан је бивао старији,
година је бивала старија,
чекали смо
до истог јутра наредне године,
и следеће, и следеће, и следеће,
чекали смо док нисмо видели
уцветале јабуке у башти

и оца са Исусом Христом да шета
гледајући како лете пчеле,
док се непозната светлост
диже према небу.

ЈУДУ ЗА СВЕТИТЕЉА

Они које је Исус Христос истерао из
храма
почели су да се враћају
пре него што су на Голготи
заковани у његове руке и ноге ексери,
и пошто је анђео Господњи одвалио
амен са његових гробних врата;
посао се ширио, они се умножавали,
данас тргују и ваздухом, водом,
временом – људски животи спали су

на најнижу цену;
 Исуса Христа све ређе помињу,
 како се време
 његовог другог доласка одужило
 њихов број се убрзано увећава
 банкарима, политичарима, лобистима,
 медијима; звекет Јудиних сребрењака
 јачи је од сваког звука,
 а папирне новчанице, акције, обвезнице
 као да надјачавају Христове речи;
 неки тврде да Он није ни говорио
 оно што је говорио
 већ да су то измислили његови ученици
 како би утеривали страх народу,
 а себе дизали у висине
 унижавајући прагматичног Јуду,
 чије је време коначно дошло;
 траже прилику да га прогласе
 за светитеља; диплома ће бити
 исписана не на јарећој већ на људској
 кожи,
 јер су унапређене методе дерања
 и штављења кожа.

МАЈКА

Била је најбољи ђак основне школе,
 најлепша девојка у крају до ране удаје
 за момка који је имао много
 воћњака, ливада и шума,
 небројене хектаре земље.

Родила је три сина
 са универзитетским дипломама,
 два пута се са мужем селила, три кућ
 правила; памећу и стрпљењем
 отклањала неспоразуме,
 ширила доброту, у срцу имала љубави
 за цео свет.

Била је снага која је покретала
 брда и долине,
 радила на имању све послове,
 музла овце и краве, спремала храну,
 заустављала бујице, премештала
 облаке,

за свакога имала мудру реч
 и сваки дан се молила, свако вече
 пред спавање клечала
 помињући Бога и Исуса Христа.

Када је муж умро и даље је клечала,
 када је први син млад умро само се
 молила, када је рано умро и други син
 запитала се да ли има несретнијих на
 земљи
 чим је Исус Христос не чује;

сада, на крсту на коме је распет,
 о празницима,
 изнад њеног гроба непозната птица
 пева.

АКО УСПЕМ ДА НАПИШЕМ ПЕСМУ

Сликару Милану Туцовићу

Ако успем да напишем песму
 онда нека нисам отишао на изложбу
 мртвих предмета у сфумато техници
 који приближавају унутрашњу и болну
 страну
 наших бића светлости.

Не мора бити да је песма,
 као понекад слика,
 неограничена геометрија неисказиве
 лепоте
 која се рађа спајањем
 речи међусобно удаљених,
 слично бојама на сликарском платну,
 или удаљеним звездама
 које творе небо
 да би исказале делове смисла
 које крије Бог.

Упркос оловци која застаје,
 упркос мисли која се губи у себи,
 песник дотиче неухватљиво

садржано у сваком бескрајном
тренутку
онако како се понекад дешава
на сликарском платну.

У принципу, и слика и песма
два су облика истог језика
кроз која понекад проговори
Савршенство.

Покорност нам налаже да се не питамо
шта би на ово рекао Бог.

ПОВРАТАК

Врата
пола стаклена.

Квака
од месинга.
И кључаоница.

Око на стакло.
Руку на кваку.

Све ме препозна.
Само ме кључ
заборавио.

ГОВОР НАД ВОДАМА

Тај говор што блуди над водама

Певају зоре, ко прапорци. Говор је
ћитња. Говор
је звезда јутарња.

Хајдемо на чесму. Хајдемо на воду где
праље
испирају росу неба. И срца срећних.

Покршаћемо све тајне овога света.
Боже велики,
шта нама не припада!

Наде, ко песме, ко свитања. Само једна
звезда
одржава свемир.

Кажем ти: велика је туга. Истина се
говори
када смо далеко.

НЕ СМЕ ДАН ДА ЗАЛУТА

Боравио сам на твојим пољима, где
звезде вуку
златне запреге. Дуги бич успомена!

Путеви нису важни. Само су истинити
путеви ока.

Говорио сам: не сме дан да залута. Ноћ
мора да се буди.

Треперава магла јеје на росном лежају
јутра. И прапорац једне таме што као
феникс
рађа ново име.

Нисмо гасили ни отимали. Протекла је
река и још
увек се сливају притоке. Шта ћемо са
њима?

Отворена капија дуге зиме. Обриси
поларне ноћи
и чудни видокрузи тамо иза сећања.

Не могу да спавам. Једна светлост ме
буди.

ТЕЛО ГОДИНЕ НА СНОВИМА

Већ прође лето.
Година је легла на другу страну
неба
својим телом притисла снове,

а ти дуж сунчаног октобра
пребираш сећање,
док љубав спава са уснама
на успомени.

Ево дана који се чека годинама,
прикрада се без гласа
уз михољско лето,
да још једном врати години сунце,
да обасја слику коју носиш
у очима.

Ево дана који уме да се радује,
који је своју душу ослонио
о четири стране света
и у тренутку зауставио време,
тамо где твоје срце спаја прошло
и будуће,

где силе света спајају љубав
са вечношћу.

НА ДУНАВУ

Ова звезда је моја,
она твоја.

Познат глас нас јури
низ Кумову сламу.
Недозив мами.
Где смо?

Лажни зрикавци
причају о неверству.
Да ли ћемо икада
дотаћи зелену шуму,
тамо иза видокруга
где те љубим?

Низ твоју ћутњу
силази ноћ.
Дунав низ твоје тело
дозива моје име.

Сат се смеје.
Времена више нема.

ПОДНЕ

Подне.
Сунце у зениту.
Као у бистру воду,
бацам према њему
жуту пару.
Звечи по небу
жеђ света.

Да ли мислиш
на жеђ
док пијеш
чај од купине,

док га нудиш
птицама
које од рођења
лете са краја на крај
Баштованске улице,

кроз невидљиве капије
неког другог живота.

ЗАПОВЕСТ СМРТИ

Узјаши косматог овна,
Потерај га уз љуте стране.
Са трозупцем у руци
Прођи кроз нашу башту
Не отварајући богазе
На нашем сну.
Тихим зовом
Окупљај своју пратњу
Док немерљиво време
У ритму твога срца
Обнавља вечност заборавом.
Коси без милости
Косом коју ђаво клепа,
А анђеос оштри
И светом водом полива.

А када се умориш,
Спусти главу на наше раме,
Ослушни како смртно срце
Измишља своју бесмртну наду.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Драган Драгојловић рођен је у Пилици код Бајине Баште. Дипломирао и магистрирао на Економском факултету у Београду. Објављивао је стручне радове из области економског развоја и религије.

Има објављених 18 појединачних књига песама: Кућа на сату небеском, Мимоходи, Треће лице рата, Станишта, Друга страна неба, Стабло невидљиве године, Календар снова (библиофилско издање, Збирка Бишкупић, Загреб), Сунце изнад Шумарица, Небеска Србија, Књига љубави (три издања), Завичај смрти, Дозивање Бога (четири издања и једно двојезично, на српском и енглеском језику), Иза седме горе, На астралним капијама, Усмена повест заборава, Гласови даљине, Трагови нашег живота и На трговима Вавилона. Објављене су му и три књиге изабраних песама.

Објављени романи: Под Јужним крстом, четири издања, Докторова љубав, три издања, Не заборави свој дом и Ако поћеш на тај пут, као и: Приче из Аустралије, Америчке и друге приче, и Лакоћа нестајања (изабране приче). Објавио је три романа за децу (Велика, мала школа (два издања); Мали роман о кенгурима и У земљи коала, као и једну књигу прича за децу (два издања).

Један је од најпревођенијих српских песника, не само своје генерације. По три песничке књиге објављене су му у Америци, Грчкој (једна двојезично, на грчком и енглеском језику) и Италији (једна у Венецији као библиофилско издање); по две у Аустралији (једна од њих књига изабраних песама), Румунији, и Кини (једна су изабране песме); а по једна у Швајцарској, Немачкој, Турској (двојезично, на турском и енглеском), Македонији, Индији (избор из две књиге песама), у Приштини на албанском и у библиотеци ж'Меридијаниж' Смедеревске песничке јесени двојезично, на српском и шпанском језику. Песме су му штампане у часописима низа земаља, од Америке и Канаде до Ирске, Пољске, Шведске, Италије, Румуније, Бугарске, Малте, Грчке, Турске, Индије, а посебно уз велику заступљеност у књижевној периодици Кине, као и текстови о његовој поезији. Песме су му заступљене у изборима и антологијама српске и југословенске поезије у земљи и у иностранству. Читао је поезију на трибинама и књижевним сусретима у више земаља. Књиге му се налазе у 329 библиотека широм света, без Кине и Србије, и на сајтовима Амазона и других најпознатијих међународних продаваца и организација које се баве књигом.

На позив Масачусетс универзитета из Бостона, 2009. године био је на студијском боравку у Америци 2,5 месеца. За редовног члана Европске песничке академије изабран је 2009. Добитник је Вукове и више домаћих награда, и неколико признања из иностранства.

Преводи поезију са енглеског. Управник је Задужбине Иве Андрића у Београду.

